

คำพยานจากประสบการณ์ชีวิต

ชีวิตและความหวังใหม่ของคุณโก้

คำพยานชีวิตและความหวังใหม่ของคุณโก้ ตีพิมพ์ในข่าวสารพันธกิจเรือนจำคริสเตียนในประเทศไทย

เป็นภาพสะท้อนของ

- การกลับใจจากความบาป
- ชุมชนผู้เชื่อพระเยซูคริสต์ ที่เป็นเสมือนพี่ชาย ยินดีและเต็มใจกับ น้อง ผู้หลงหาย
- แม่ ผู้มอบสิ่งดีที่สุดในชีวิตคือพระเจ้า ให้ลูกผู้หลงผิด

ผมขอขอบคุณพระเจ้า สำหรับชีวิตใหม่และความหวังใหม่ในพระเยซูคริสต์ และความรักของพระองค์ที่ได้ประทานแก่ผมมาทางพันธกิจเรือนจำคริสเตียนฯ

ผมชื่อชัชวัฒน์ แจ่มอุติรัตน์ (โก้) อายุ 27 ปี ชีวิตของผมเติบโตขึ้นมาท่ามกลางปัญหาและความยากลำบากมากมาย ผมมีพี่สาว 1 คน และน้องสาว 1 คน คุณพ่อของผมเสียชีวิตเมื่อผมอายุ 9 ปี หลังจากนั้นคุณแม่ก็ทำหน้าที่ดูแลครอบครัวเพียงคนเดียว ในวัยเด็กของผม ผมก็ไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่รู้ว่าแม่ทำงานอะไร เอาเงินมาจากไหน แต่รู้ว่าแม่เลี้ยงพวกเราทุกคนอย่างดี จนกระทั่งผมอายุ 15 ปี ผมจึงได้รู้ว่าแม่ค้าขายยาเสพติด แต่ก็ไม่รู้จะทำอะไร และต่อมาผมก็ได้เข้าไปมีส่วนคลุกคลีกับยาเสพติด และเริ่มเสพยาตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เมื่อผมอายุย่าง 18 ปี คุณแม่ถูกตำรวจจับ และศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต และต้องโทษอยู่ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง จากนั้นอีก 4 เดือน ผมก็ถูกตำรวจจับในข้อหาเสพยาและมียาเสพติดครอบครอง จำคุก 2 ปี เมื่อผมพ้นโทษออกมา ก็ได้ไปเยี่ยมแม่ที่เรือนจำ เราสองคนคิดใจที่ได้พบกัน และสิ่งที่คุณแม่พูดกับผมมากคือ ให้ผมเชื่อพระเจ้า เพราะคุณแม่เชื่อพระเจ้าแล้วในเรือนจำ พระเจ้ารักคุณแม่ และพระเจ้ารักผม พระเจ้าจะช่วยเปลี่ยนแปลงให้ผมมีชีวิตใหม่

ผมไม่สนใจคำพูดของแม่มากนัก และคิดว่าคุณแม่คงเป็นประสาทเพราะการติดคุก หลังจากนั้นผมก็ได้ไปพักอยู่กับพี่สาวและเริ่มหางานทำ โดยการขักรับจ้าง ทุกอย่างก็ดูเหมือนว่าสบายดีแล้ว และก็มีการทำแล้ว ผมคงจะสบายแล้ว แต่ชีวิตของคนเราช่างไม่แน่นอนจริง ๆ เพราะวันหนึ่งขณะที่ผมขักรับจ้าง เพื่อนคนหนึ่งก็วิ่งมาหา และขอให้ผมไปส่งที่บ้านของเขา ผมก็ไม่ได้คิดอะไร ก็ไปส่งถึงบ้าน

และผมก็กลับไปบ้านของผม เช้าวันรุ่งขึ้น ตำรวจมาหาผมที่บ้านและจับผมในข้อหาร่วมกับเพื่อนวิ่งราวทรัพย์ ผมบอกตำรวจว่าไม่ได้ทำ แต่มีพยานเห็นว่าคนที่วิ่งราวนั้นรถไปกับผม

ในที่สุด ผมถูกตัดสินจำคุก 1 ปี 4 เดือน ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพ ผมกลับเข้าไปในเรือนจำอีกครั้งด้วยความสิ้นหวัง และท้อแท้ใจพอสมควร แต่ก็พยายามอดทนและมั่นคงไว้ โดยหวังว่าสักวันหนึ่ง โชคคงจะเข้าข้างผมบ้าง ผมได้รับการปล่อยตัวออกมาจากเรือนจำต้นปี 2003 จากนั้นผมก็ไปเยี่ยมแม่ที่เรือนจำ คุณแม่ของผมก็ดีใจมากที่เห็นผมอีกครั้งและท่านก็ยังคงพูดเรื่องพระเจ้าให้ผมฟัง และกำชับผมให้ไปหาอาจารย์สุนทร ที่สำนักงานพันธกิจเรือนจำคริสเตียนฯ ผมไปเยี่ยมแม่ทุกครั้ง คุณแม่ก็จะบอกผมทุกครั้งว่า พระเจ้ารักผม ให้ผมเริ่มต้นชีวิตใหม่ ให้ผมไปหาอาจารย์สุนทร ในที่สุดผมตัดสินใจไปหาอาจารย์สุนทร ในขณะนั้น ผมมีสภาพที่แย่มาก ไม่มีงานทำ ไม่มีหวัง ไม่รู้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร เมื่อผมได้พบอาจารย์สุนทร อาจารย์สุบิน และทีมงาน ผมได้รับการต้อนรับ และการพูดคุยที่ใจกว้างใจแค่มมาก และอาจารย์ได้ขอให้ผมมาพักที่บ้านพระพร และจะใช้เวลาสอนและอบรมชีวิตให้แก่ม วันต่อมาผมได้ย้ายมาพักที่บ้านพระพร ได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และร่วมนมัสการพระเจ้าทุกวันอาทิตย์ และในที่สุดผมได้เปิดใจรับเชื่อพระเจ้า พระเจ้าทรงสอนให้ผมรู้จักคุณค่าของชีวิต ผมมีความตั้งใจที่จะเป็นคนดี ตั้งใจที่จะเป็นลูกที่ดีของพระเจ้า และพร้อมที่จะใช้ชีวิตเพื่อการรับใช้พระเจ้าและทำประโยชน์ให้แก่สังคมต่อไป

ผมขอบคุณพระเจ้า ที่ให้มีกลุ่มคริสเตียนได้สอนชีวิตใหม่ให้แก่คุณแม่ของผมขณะอยู่ในเรือนจำ และขอบคุณคุณแม่ของผมที่เป็นพยานและพูดเรื่องความรักของพระเจ้าให้ผมฟังตลอดเวลา และขอบคุณพระเจ้าสำหรับ อาจารย์สุนทร สุนทรธาราวงศ์, อาจารย์สุบิน ไชยรัตน์ และทีมงานพันธกิจเรือนจำคริสเตียนฯ ทุกคนที่ได้ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ จนกระทั่งผมได้พบชีวิตใหม่ในวันนี้.

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 55 ฉบับที่ 299 กรกฎาคม – สิงหาคม 2004, หน้า 35-36.